

Deník
válek

Deník rážky napsali a nakuslili:

Marie Burianová

Markéta Chrástová

Dominik Král

sile přátelství, bouze po zřevě
v. míru.



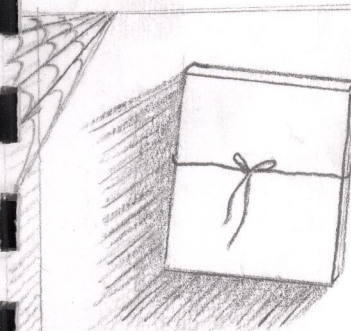
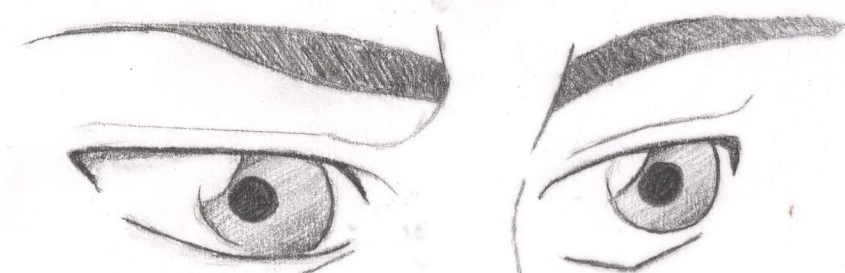
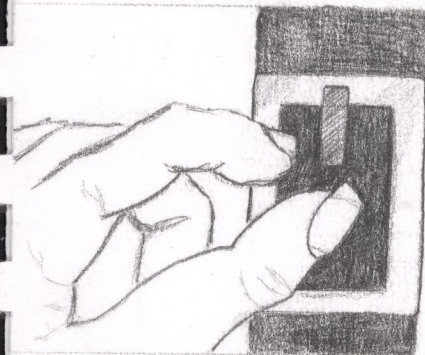
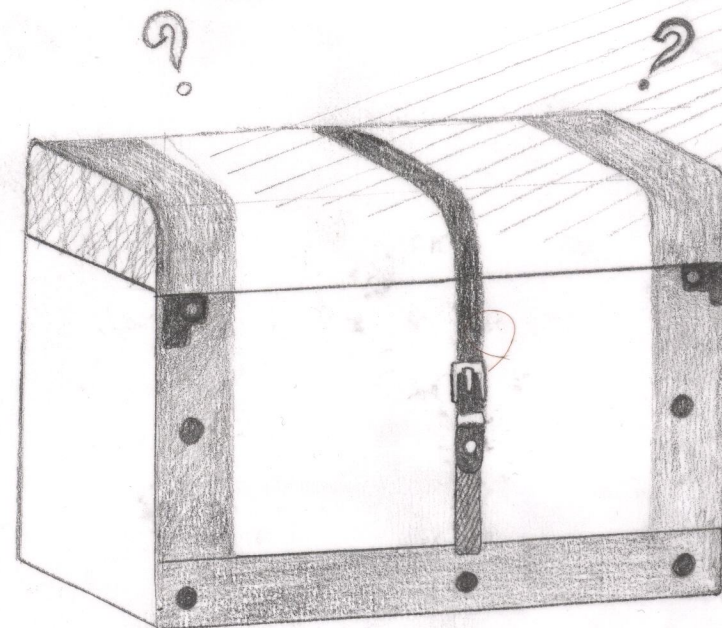
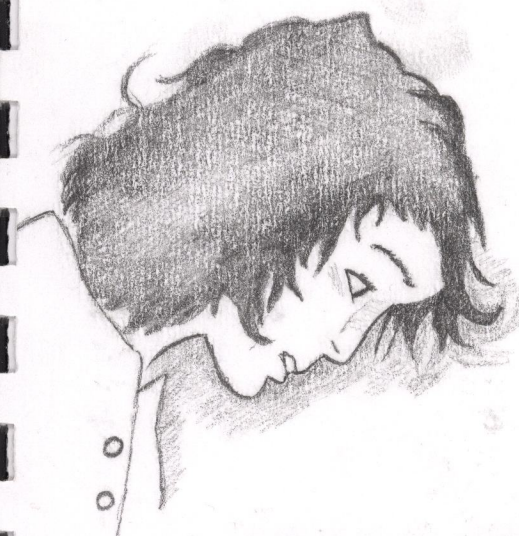
Toto je deník, o krutosti války a



sile přátelství, bouze po zívostě
v. míru.



Jednoho dne jsem prozkoumával
naši starou půdu. Mezi parůčkami,
krabicemi a starými věcmi
jsem objevil zachovalou dřevěnou
truhlu. Kozžený pás, který ji
objímal, byl trochu zkroucený,
ale pevně držel. Opatrně, s velkým
napětím a ještě větší zvědavostí
jsem povolil korovou sponu.
Truhla se otevřela. Mezi starými
uniformami a vysokými botami
jsem spatřil knihu.

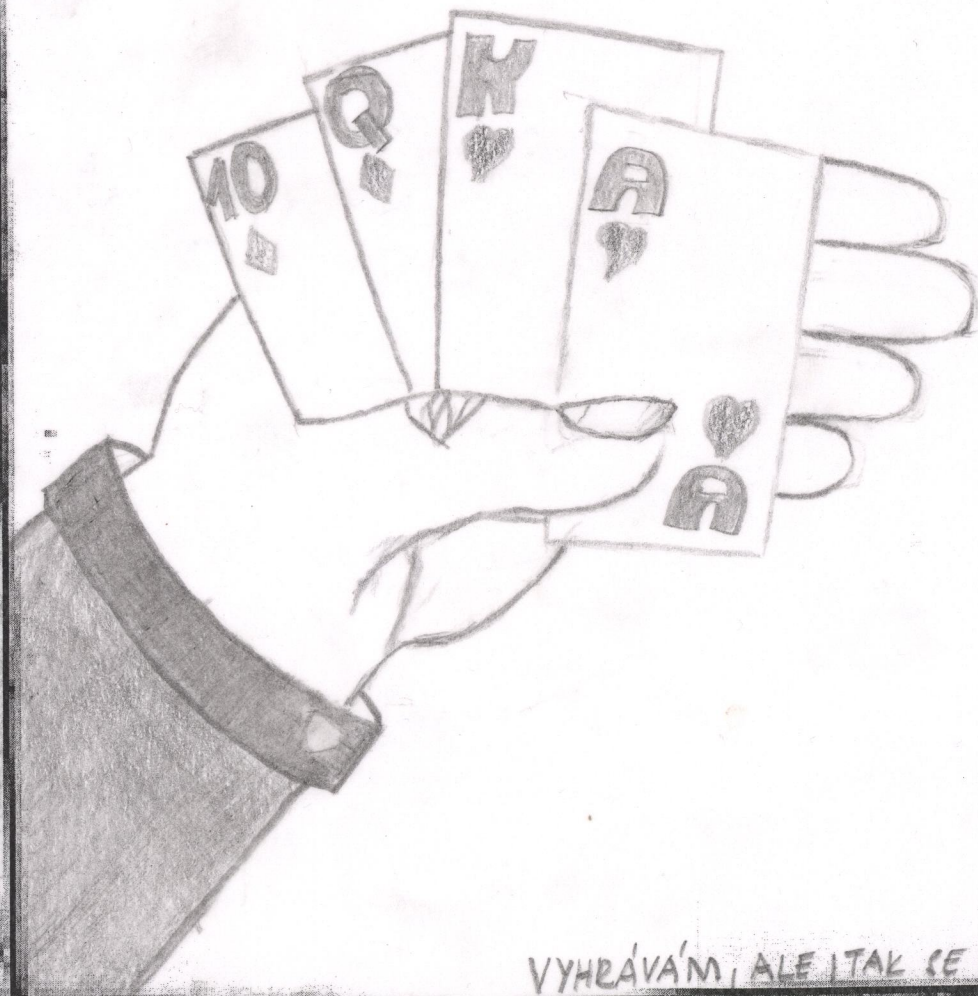
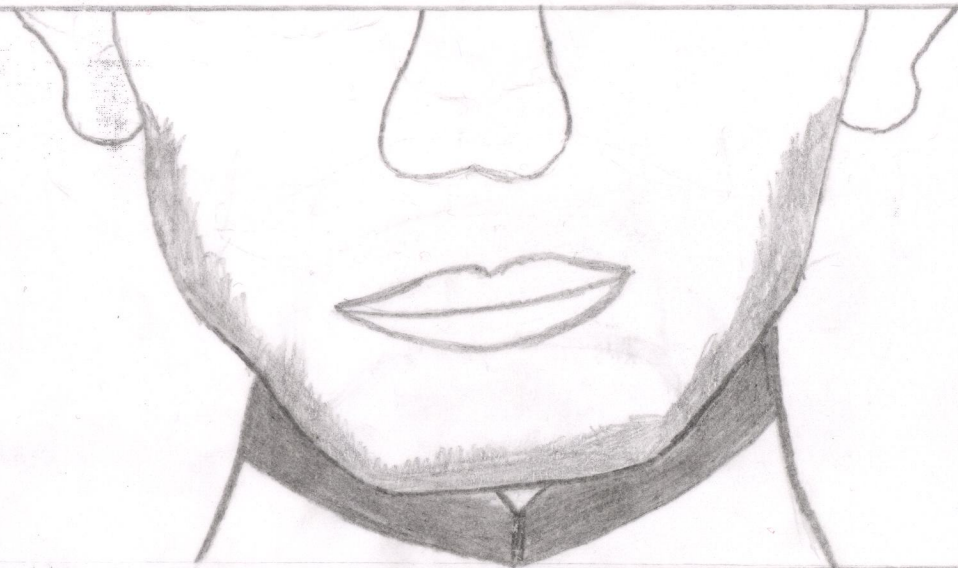


Deník
váčky

TO
NENÍ
KNIHA,
ALE
DĚDEČKŮV
DENÍK!

DNES JE PŘEKVAPIVĚ KLIDNÝ DEN.

OBČAS JE SICE SLYŠET VÝSTŘEL, ALE NEBOJUJE SE.
S KAPAKADY HRAJEME MARIÁŠ O BOCHNÍK CHLEBA.



VYHRÁVÁM, ALE I TAK SE ROZDĚLÍM!

DNES PŘIŠEL KAHARÁDOVI DOPIR. BYLO TAM PRÁNO, ŽE

JEHO ŽENA A DĚTI ZEMŘELY. TĚŽCE HO TO ZASA'HLO.

ANI JA' BYCH TAKOVOU BOLEST NEVNECL. JEDINÁ VĚTA KTEROU

PRONEŠL BYLA „PROČ BOJUJEME?“ ODPOVĚĎEL JSEM, ŽE BOJUJI,

ABYCH OCHRÁNIL TO CO JE MI DRAHÉ. ALE ON VŽ NIC NEĎĚL!



DNES JEŠTE REAL DOPIS SVÉ RODINĚ.

Milí rodičové,
mimodruh, kdybyste
mi nechyběli. Doufám,
že jste všichni naživu
a zdraví.

Neprerušovaně doufám,
že se vrátím domů.
Váš Jan

Bratři



BYLI JSME VYSLÁNI DO NEDALEKÉHO TÁBORA. KDYŽ JSME SE VRACELI



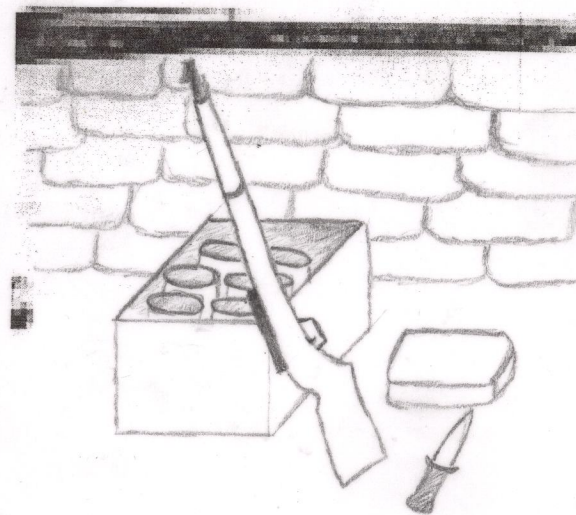
PŘEPADL NÁS NEPŘÍTEL. BYLO TO NEČEKÁNE!



PO CHVILCE STŘELENÍ BYLI DVA KAMARÁDI MŤVÍ.



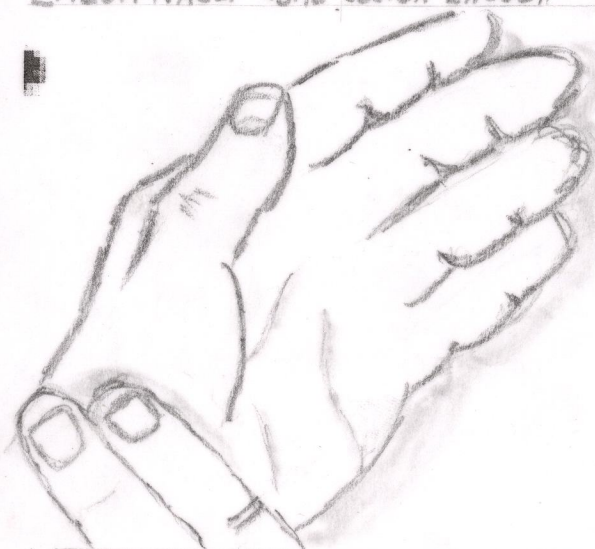
A JÁ POSTŘELEN DO RAMENE!



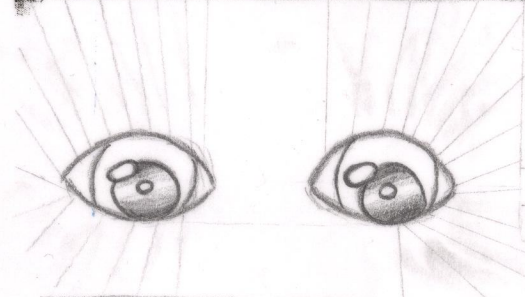
NA ZEMI LEŽELA TĚLA MŤVÝCH NĚNCŮ.



DNES JSME OBJEVILI NEPŘATELSKÝ ZÁKOP. NAČLI JSME JEJICH ZÁSOBY.

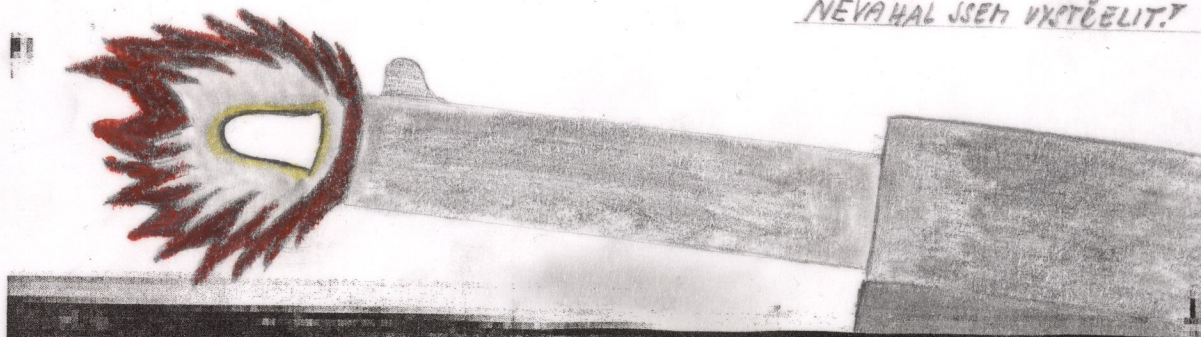


JEN JEDEN Z NICH SE POHNUL.
FRANTA MU ŠEL ZKONTROLOVAT PULS.



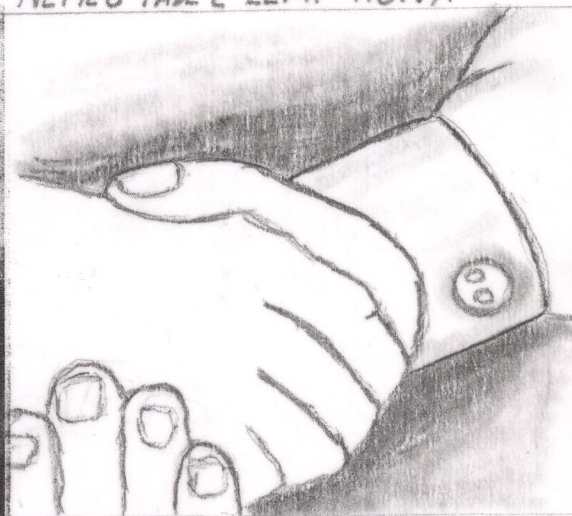
JENŽE NEŽ SE HO DOTKL DO BŤCHA MU ZAJEL
OSTRÝ NŮŽ.

NEVÁHAL JSEM VYSTŤELIT?





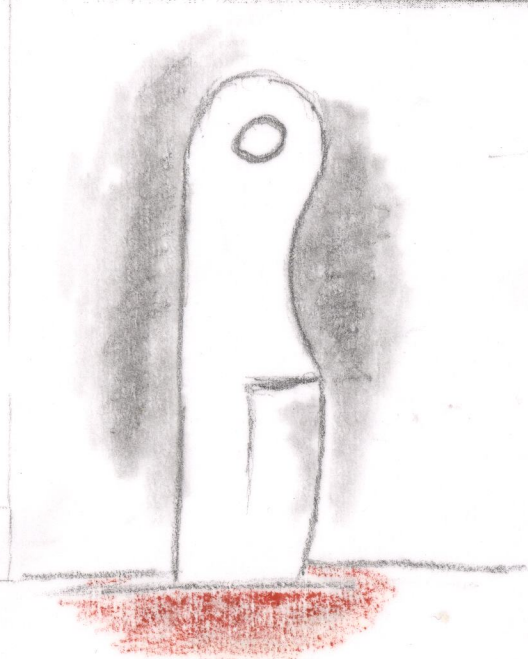
NĚMEC PADL K ZEMI MŤVÝ.



PŘIBĚHL JSEM K FRANTOVI
A CHYTL HO ZA RUKU



OBA JSME VĚDĚLI ŽE ZEMĚ?



Toto je poslední zápisek do
mého deníku. Za ty čtyři
roky jsem toho spoustu
ztratil, zapomněl a hodně
se naučil.

Tohle se už nikdy nesmí
opakovat!

Výhráli jsme válku, ale za
jakou cenu?

